

MUSTAFA:

KARAKTERLER

- Mustafa
- Semiha
- Ümran
- Gülşah
- Oğuz
- Ak Sakallı Dede
- Bilgiç Dede
- Hikayeci Şaman

YAN KARAKTERLER:

- Engin
- Mahmut
- Semiha'nın babası
- Saffet Bey
- Raziye
- Gülsüm
- Otobüs Şoförü
- Yunan Flaks Askeri

ÖN OYUN KARAKTERLERİ:

- Paris
- Helena
- Akhillus
- Akhalı Menelaous
- Odysseus

SAHNE I. 1. Bölüm

(M.Ö. 2500 Dekor eski Yunanistan Athena tapınağı yakınları, sütunlarla çevrili bir manastır, zemin altından, girişten içeri bakıldığında Athena heykeli. Paris Athenaya dua etmektedir.)

HİKAYECİ ŞAMAN:

Paris 16 yaşında genç bir yiğit,
Bilmez ki aşkı bilmez ki sevdalanmayı.
Herkes gibi o da dua eder,
Ama aşkın gözü kördür derler.
Helena adındaki buğday saçlı deniz gözlü bir güzel,
Paris Erosun okuna maruz kaldı aşık oldu o güzele,
Bilmezdi ki 10 yıldır süren Yunan kavimleri arasındaki savaşın kendisinden dolayı
çıkacağını.
Bilmezdi ki Helena'nın evli olduğunu.
E ! Boşuna demiyorlar " Aşk bu otoda konar çiçeğe de" diye.

(Paris Tapınaktan çıkar, tapınak yakınlarında Helana ile karşılaşır, Helenadan etkilenir ve Helenanın ismini öğrenmeye hevesli olup onunla konuşmaya çalışır. Helena Tokasını düşürür. Dekor Dar antik Yunan sokakları.)

PARİS: Pardon. Bakar mısınız ?

HELENA: Evet ?

PARİS: Tokanızı düşürdünüz de (Paris yerden tokayı alır, temizler, Helena'ya uzatır.)

HELENA: Teşekkür ederim. (Gülümser. Tokayı alır.)

PARİS: Bu güzelliğin altında yatan ismi öğrenebilir miyim acaba?

HELENA: Helena.

PARİS: Sizi daha önceden buralarda göremedim. Buralı değilsiniz galiba ?

HELENA: Evet ben buralı değilim Troya kralı Akhalı Menelaouse'un eşiyim. Troya da yaşıyorum.

(Paris gülümser ve ayrılırlar ortamdan)

2. Bölüm

(Dekor; karanlık tozlu bir yer altı savaş odası. Masada, masa üstünde harita, haritanın üstünde piyonlar, Sandalyede oturan Akhillus)

HİKAYECİ ŞAMAN:

Paris aşık olmuş bir kere.
Gönlü Helana Helena diye atar.
Helena'nın da kendi ülkesinin düşmanı olan Troya kralının karısı olduğunu öğrenince,
Hemen Akhillus'un yanında almış soluğu.
Akhillus gaddar Yunan savaşı planlarında hep Troya var.
Eline geçince bu fırsat hemen değerlendirmiş tabi.
Paris'in gönlü halen daha Helena da...

YUNAN FLANKS ASKERİ: (Elinde mızrakla, Akhillus'un karşısına çıkar.)
Efendim ! sizi görmek isteyen birisi var.

AKHİLLUS: (Sert bir tonla.) Gelsin !

(Yunan flanks askeri Paris'i Akhillus'un huzuruna çıkarttır.)

PARİS: Yüce savaşçı, Yüce kahraman Akhillus Selam sana !

AKHİLLUS: Ne istiyorsun?

PARİS: Yüce savaşçı, Yüce komutan ! Sizin Troya'yı fetih etmek istediğinizi işittim. Size yardımcı olabilirim. Savaş araçlarında uzman bir arkadaşım var Odysseus. O size bu konuda yardımcı olur. Benimde sevdiğim bir kız var Helena!

AKHİLLUS: (Yerinden kalkar.) Troya... Demek senin sevdiğin kızın adı Helena öylemi ? Hani şu Domuz herif Akhalı Menelaouse'nin karısı Helena ha ?

PARİS: Evet yüce komutan! Sizde böylelikle Yunan kavimlerini birleştirip bu 10 yıldır süren savaşa son verirsiniz. Yunanistanın İmparatorluğunu ve Tanrıların güvenini alıp Olimposta yeriniz olur.

AKHİLLUS: (Yunan flanks askerine dönerek.) Bana derhal Odysseus'u bulup getirin derhal !

(Yunan flanks askeri Odysseus'u bulup getirir.)

AKHİLLUS: Söyle bakalım Odysseus Troyayı nasıl fetih edebilirim?

ODYSSEUS: Yüce komutan ! (Masaya yaklaşır piyonları alır eline ve ortaya tahta bir at koyar) Troyayı içerden fetih edeceğiz

PARİS: Peki ya Troya kralı olayı anlarsa ?

ODYSSEUS: O anladığı an şehirde bayrağımız dalgalanacak !

AKHİLLUS: (Yunan flanks askerine dönerek) Derhal devasal bir tahta at hazırlayın! Askerlere de söyleyin hazırlıklarını bitirsinler! Troyaya gidiyoruz!

HİKAYECİ ŞAMAN:

Akhillus ile Odysseus hazırlamış bir tahta at,
Hediye edeceklermiş Troya kralına.
İçinden asker çıkacakmış gün batımında.
Sabah olunca Paris Helenayı kaçıracaktı.
Ama Paris bilmiyormuş ki Akhillus'un gönlünde Helena da...

3.Bölüm

(Dekor; Sahil, kum, kum üstünde devasal tahta bir at, atın içinde askerler ve akhillus, atı çeken bir kaç tane büyük baş hayvan ve köleler, atın önünde yunan flanks askeri.)

HİKAYECİ ŞAMAN:

Gemilerle gelmişler Troya'ya bugünkü Çanakkaleye.
İndirmişler devasal tahta atı içindeymiş Akhillus ve askerleri
Paris geride kalmış kıyada bekliyormuş atın içeri girmesini
Ama bilmiyormuş ki Akhillus'un planları farklı.
Gece savaşlar olmuş ortalık kıyamet
Gün doğmuş Troya düşmüş.
Ya Paris? Helena ?
Bakın ne olmuş...

YUNAN FLANKS ASKERİ: (Kale kapısını vurur) Açın kapıyı! Kralımız Akhillus'tan size hediye getirdik.

(Kapı açılır ve devasal at içeri girer.)

AKHALI MENELAOUS: Vay be! Demek o Akhillus bozuntusu bize hediye getirmiş öylemi? (Helenaya dönerek)_ Bak Helena adam olmaz dediğimiz Akhillus bizi düşünmüş hahahahaaa!

HELENA: Kralım, hediyeyi kabul edelim ayıp olmasın.

AKHALI MENELAOUS: Derhal atı şehrin merkezine getirin gerçi bundan kıl kapmaya başladım ama neyse dur bakalım... Güzel Helenamın isteği için kabul ediyorum asker! Yoksa senin kralın yalan hahahahahaaa!

YUNAN FLANKS ASKERİ: (Yardımcılarına dönerek) Atı içeri getirin!

(At içeri girer, şehir merkezine konur. Gece olur. Dekor; geniş bir meydan, evlerle çevrilidir.)

YUNAN FLANKS ASKERİ: Efendim ! Vakit geldi artık Troya bizimdir çıkabiliriz !

AKHILLUS: Saldırın ! İleri!

(Devasal atın altından bir merdiven açılır, askerler ve Akhillus iner, Dekor; Savaşan askerler, kan ve kılıç sesleri.)

AKHALI MENELAOUS: (Birden uykusundan uyanır, balkondan şehrin meydanına bakar.) Yüce Zeus adına baskına uğradık! Askerler saldırın! Şehri savunun! Troya düşmemeli! (Helenayı uyandırır) Derhal askerle git! Sağ kurtulmanı istiyorum.

HELENA : (Akhalı Menelaous 'u öper ve ayrılır) Seni seviyorum.

(Akhalı Menelaous'un askeri Helenayı kaçirtır, Paris Helenayı kaçırmaya çalışan iki Troyalı askere kılıcını çeker ve öldürür. Parisin arkası dönüktür dekor; Sahil kumluk.)

HELENA: (Şaşırmiş bir şekilde) Ne yaptığını zannediyorsun sen? Bana dokunacak olursan (Hançerini çıkartır.) Tanrı Athena adına seni burada gebertirim!

(Paris arkasını döner.)

PARİS: (Dalga geçer bir tavırla) Beni de mi öldüreceksiniz? Güzel bayan?

HELENA: Sen! O tapınaktaki. Ne işin var burada? Üstelik daha adını tanımıyorum. Beni ne cüretle kaçırmaya çalışıyorsun? Bu ne saygısızlık böyle!

PARİS: Benim adım, Paris. Senin için buradayım. Sana Yunanistan da söyleyememiştım ama ben senden hoşlanmışım. Seni seviyorum Helena!

HELENA: (Düşünür ve kararını verir.) Bende seni seviyorum

(Helena Parise sarılır, öpüşürler. Helenala birlikte Yunan gemilerine doğru kaçmaya başlarlar.)

(Akhalı Menelaous sarayından kaçmaya çalışırken Akhillusla karşılaşır. Dekor; Troya saray kapısı, yerde ölü askerler, kılıçlar, mızraklar, kalkanlar.)

AKHILLUS: Akhalı Menelaous! (Bağırır.) Senin canını almaya geldim pislik!

AKHALI MENELAOUS: Alda görelim o zaman korkak domuz!

(Akhalı menelaous kılıcını çeker Akhillus'a saldırır uzun süre dövüşürler sonunda Akhillus kılıcını Ahhalı menelaous'un kalbine saplar. Akhalı menelaous yere yavaş yavaş düşer ve yerde kalır.)

AKHİLLUS: (Tükürür.) İşte pislik herif ait olduğun cezayı aldın hahahaha! (Yunan Flanks Askerine dönerek) Helena adlı güzeli istiyorum! Derhal bulup getirin!

YUNAN FLANKS ASKERİ: Efendim! Paris onu kaçırdı. Sizde Yunanistandan çıkmadan evvel böyle bir emir vermemiştiniz.

AKHİLLUS: (Bağırır.) Emirlerime itaatsizlik ha? Öylemi asker? (Kılıcını çeker, askerin boynuna yerleştirir) Eğer bu kılıç boynuna geçmesini istemiyorsan benim dediğimi derhal yap ve Parisi canlı olarak önüme getir. Kafatasından şarap içmek istiyorum anladın mı beni ! Şimdi yıkıl karşımdan!

YUNAN FLANKS ASKERİ: (Korkmuş bir şekilde.) Emredersiniz efendim!

(Yunan Flanks Askeri arayıp durur ve sonra Akhillus Paris'in izini bulur.
Geminin dışından bağırır. Dekor; eski yunan gemisi.)

AKHILLUS: (Bağırır.) Paris! Canını alacam pislik herif! Helena benim anladınm!

(Geminin içinde; karanlık tozlu bir bölümdür dekor.)

HELENA: Paris kaç seni seviyorum ama kaçman lazım Akhillus seni öldürür kaç!

PARİS: Korkma aşkım! Ben Akhillus'un defterini dürecem!

(Gemiden dışarı çıkar.)

PARİS: (Kendi kendine.) Akhillus seni büyük bir komutan olarak, bir kral olarak görüp sana değer verdim meğer hepsi yalanmış... (Geminin zemininde yatık olan sadakla yayı alır, yaya oku takar ve Akhillus'a bağırır.) Akhillus ! Geber! (Oku filatır.)

(Akhillus tam baktığı sırada ok kalbine saplanır ve hemen yere yığılır ölür.)

HİKAYECİ ŞAMAN:

Paris yiğitçe çekti yayı fırlattı oku Akhillus'a
Oldu Troya ve Teselya kralı
Tarıların yerinde saygı gördü.
Veziri oldu Odysseus günün gün etti.
Eşi oldu buğday saçlı, deniz gözlü güzel Helena.
Yunan flanks askeri aşık olanları uyarmak için yemin etti!
Kendi eceliyle öldü Yunan flanks askeri.
Akhillus'un savaş stratejileri ünlü oldu...

SAHNE II. 1. Bölüm

(Dekor; kahvehane ortamı, masalar, büyük boy televizyon, sandalyeler, televizyonda maç, sesli ortam, masa üstünde çerezler, bira bardakları, 3 kişi masada oturmaktadır. Hikayeci şaman karakteri dış ses olarak verilecektir.)

HİKAYECİ ŞAMAN:

Mustafa aştan gol yemiş bir daha aşık olmaya istekli olmayan arkadaşımız.
Fanatiktir, holigandır, krodur ama yontulmamış bir odundur.
Kim derdi ki bir gün Mustafa da aşık olacak diye...
Bizim üç kafadar maç izlerler, bilgiç dedeleri akıl hocasıdır.

(Mustafa, Engin, Mahmut, masada oturmakta ve maç izlemektedirler.)

MUSTAFA: Kanka şu Drogba var ya süper adam ya, aha pası verdi Sabri at lan Sabri lan senin atacağıın topu Sabri... Neyse ne diyordum, Drogba süper bi herif ya...

ENGİN: Kanka öylede Drogbayı pasla beslemezsene herif atamaz ki.

MAHMUT: Evet hacı doğru söylüyorsun valla.

(Televizyonda maçı izlerken gol olur. Hep bir ağızdan bağırlarlar.)

MUSTAFA: (Bağırlarak yerinden fırlar) Goooo!!! ! Attık bu ya bu !

MAHMUT: Hacı kim attı golü ?

ENGİN: Kanka Drogba attı golü işte.

MUSTAFA: Aklıma geldi beyler maça gelmeden evvel bilgiç dede çağırdı. çiğ köfte hazırlamış yanında da şalgam var ve rakıda var isteyen istediğini içer beyler. Maçtan sonra gidelim olmazsa?

ENGİN: Kanka maç bitsin bakarız işim olmazsa gelirim.

MAHMUT: Bana uyar kanka.

(Maç biter, Kahvehaneden çıkarlar.)

(Dekor; balkon, mangal, masa, sandalyeler, çiğ köfteler masanın üstünde, şalgam suları pet şişe içinde, büyük boy rakı, bardaklar, çatal, bıçaklar, tabaklar masanın üstünde, yeşilliklerde mevcuttur.)

BİLGİÇ DEDE: Hoş geldiniz beyler, Şerefler sabahlar ve huzur getirdiniz.

MUSTAFA: Hoş bulduk bilgiç dede Engin gelemedi ama Mahmut ile geldik. Senin çiğköftelerden bahsedince Mahmut dayanamadı. (**Gülümser.**)

BİLGİÇ DEDE: Sende hoş geldin evlat.

MAHMUT: Teşekkür ederim bilgiç dede sizin gibi bir hayat tecrübesi fazla olan bir kişi ile tanışmak benim için büyük bir şeref verin elinizi öpeyim. (**Elini öpmek için elini almaya çalışır, bilgiç dede geri çeker**)

BİLGİÇ DEDE: Berhudar ol yavrum ! Ama ben kimseye elimi öptürmem bilesin ! Gelin geçin masaya hep beraber olsun.

(**Masaya geçerler**)

BİLGİÇ DEDE: E anlat bakalım torun neler oluyor hayatında, sınav çalışmaların nasıl gidiyor?

MUSTAFA: Valla nasıl gitsin dede (**Tabağına çiğ köfte alır, bardağına da şalgam alır.**) tam gaz çalışmaya devam, Mahmut benim hem iyi bir arkadaşım hem de rakibim elimizden geleni yapmaya çalışıyoruz.

BİLGİÇ DEDE: (**Bardağına rakı alır, Biraz çiğköfte alır.**) Aman torun, aşk meşk faslına kapılma yoksa sende kalbini de alır bir çöplüğe atar. Şimdi ki kızların hiç biri güvenilir değil torun aman ha!

MUSTAFA: Bilgiç dede ben bıraktım öyle işleri meraklanma. (**Gülümser**)

BİLGİÇ DEDE: İyi o zaman torun. Yoksa gönlün olur bir atık su deposu, atsan atamazsın satsan kimse almaz...

MUSTAFA: Şerefine bilgiç dede bu arada çok güzel olmuş çiğköftelerin eline sağlık.

BİLGİÇ DEDE: Afiyet olsun torun.

MAHMUT: Kanka kalkalım saat geç oluyor biraz test çözüp yatacam yarın erkenden dershanede olmamız gerekiyor.

MUSTAFA: Çok doğru söylüyorsun kanka hadi kalkalım. (**Bilgiç dedenin elini sıkar.**) Sonra görüşürüz dede her şey için teşekkürler.

BİLGİÇ DEDE: Rica ederim torun. Bir daha ki sefere uzun vadeli kalacaksın bilmiş ol! Seninle de tanıştığıma memnun oldum genç adam (**Mahmut'a dönerek.**)

MAHMUT: O şeref bana ait bilgiç dede.

(**Bilgiç dede geçirir kapıya kadar, Mahmut ve Mustafa gider.**)

2. BÖLÜM:

(Dekor; dersane ortamı, sıralar, sandalyeler, kalemler masanın üstünde, kitaplar ve testler masanın üstünde, tahta, öğretmen kürsüsü.)

HİKAYECİ ŞAMAN:

Gün geldi çattı derslerle uğraşan Mustafa birden kalbine yenik düşmek üzere
Demiştik başında gönül otada konar boka da diye ...

(**Saffet bey sınıfa girer.)**

SAFFET BEY: Günaydın çocuklar bugünkü matematik konusunda mutlak değerleri işleyeceğiz (**konuyu anlatmaya başlar.**)

(**Sınıfa geç gelen Semiha, Gülşah, Ümran olurlar.**)

ÜMRAN: Hocam kusura bakmayın geç kaldık.

SAFFET BEY: Tam zamanında geldiniz kızlar, daha yeni başlamıştım derse buyurun.

(**Ümran, Semiha, Gülşah yerlerine otururlar. Semiha Ümranlar aynı yerde oturur, Gülşah ise arkalarında.**)

HİKAYECİ ŞAMAN:

Mustafa dersle alakadar olurken bir anda kafasını sağ doğru çevirdi.
Bu da ne buğday saçlı, deniz gözlü güzel!
Eros'un okuyla sanki vuruldu!
O an işte düşündü aşk diye bir şey var diye.
Ama bilgiç dedesinin dediği aklına geldi.
Sustu...

(Teneffüs olur, Mustafa Ümranla Semiha'nın arkasına oturur, Semiha'ya açılmak için Ümranla yakınlık kurmaya başlar.)

MUSTAFA: Hangi okuldansınız?

ÜMRAN: Arel üniversitesi, Siz ?

MUSTAFA: Trakya Üniversitesi. Bölüm nedir ?

ÜMRAN: Ben, Semiha, Gülşah aynı bölümdeniz hatta aynı okuldanız, çocuk gelişimi. Sizin?

MUSTAFA: Otomotiv. Çocuk gelişiminde zorlandığınız yer herhalde drama bölümleridir.

ÜMRAN: Benim baktığım çocuklar genellikle altlarına doldukları için drama yapmaları imkansız çünkü üç yaş grubuna bakıyorum.

SEMİHA: Ay evet ya, drama eğitimini vermek çok uğraştırıcı bir şey bende 5 yaş grubuna bakıyorum.

MUSTAFA: Bende bu sizin drama eğitimini aldığım tiyatro derslerinden biliyorum. Ben tiyatro sinema ile uğraşıyorum da.

SEMİHA: Aa ne güzel. (Gülümser.)

ÜMRAN: Bende tiyatro ve sinemaya merakım var. Bizim yaptığımız bir skeç vardı okulda ben orada nasıl bi karakter olduğumu kendim bile çözemedim yani anlayacağın.

(Ders zili çalar Saffet bey sınıfa girer.)

HİKAYECİ ŞAMAN:

Mustafa çıkışı zor bekledi.
Hemen gidip yakınlarına başak saçlı, güzel kızı anlatmak istiyordu.
Ama kız konusunda açılmakta tereddüt ediyordu.
Daha önceden yaşadıkları onu aşktan soğutmuştu.
Bu güzel ise aşka tekrar bağladı onu
Bilgiç dedesi çağırdı Mustafa'yı çıkışı zor bekledi.

(Çıkış zili çalar,)

MUSTAFA: Mahmut.

MAHMUT: Buyur kanka?

MUSTAFA: Kanka bilgiç dedeme gideceğim. İstersen sende gel.

MAHMUT: Hacı, ben test çözeceğim, sonra gelirim senle kanka.

MUSTAFA: İyi sen bilirsin.

(Bilgiç dedenin balkonu; yere oturmaktadırlar.)

BİLGİÇ DEDE: Hoş geldin torun. Hayırdır?

MUSTAFA: Dede sen demiştin ya aşk diye bir şey yok diye, ben aşık oldum dede.

BİLGİÇ DEDE: Torun sen ne yaptın!

MUSTAFA: Ama dede saçları buğday rengi, vurdu beni ahu güzel.

BİLGİÇ DEDE: Torun bak! Bu konu beni aşar. Sana dediğimi düşün!

MUSTAFA: Dede sen bana yardımcı olamayacaksın anlaşıldı. (**Kalkar.**) Ben gidiyorum dede hadi eyvallah.

BİLGİÇ DEDE: (**Kalkar.**) Torun sana söylediklerimi kulak ardı etme sakın ha!

(**Mustafa gider. Mustafa evine gelir, dekor; kilim, çalışma masası, bilgisayar ve bilgisayar masası, yatak, komedin.**)

(**Mustafa'nın telefonu çalar.**)

MUSTAFA: (**Telefonunu açar.**) Alo?

OĞUZ: Kardeşim nasılsın ?

MUSTAFA: Ooo Kanka nasılsın?

OĞUZ: İyidir koçum. Sende ne var ne yok?

MUSTAFA: Kanka bildiğim gibi dersane, dersler, testler koşturmaca. Sen neler yapıyorsun.

OĞUZ: Bende ne yapayım koçum, tahsilât, çek senet işleri uğraşmaca. Benim sana sorduğum konu başka koçum.

MUSTAFA: Anlamadım kanka?

OĞUZ: Koçum aşk meşk işleri nasıl gidiyor. Ben seni bilirim,

MUSTAFA: Aslında var kanka, nasıl açılacağım diye tereddüt etmekteyim.

OĞUZ: Koçum, çok kolay manitanın nelerden hoşlandığını öğren, sonrası için benle gene paslaş koçum.

MUSTAFA: Tamam kanka yarın öğrenirim o zaman. Görüşmek üzere kanka hadi iyi geceler.

OĞUZ: İyi geceler koçum.

(Oğuz telefonu kapatır. Mustafa yatar. Rüya halinde: dekor; sisli bulutlu beyaz bir ortam. Elinde bastonu ile ak sakallı dede gelir.)

AKSAKALLI DEDE: (Elinde bastonu ile gelir.) Mustafa! Oğlum ! Ben kimim biliyomusun?

MUSTAFA: (Şaşırmış bir durumda.) Aksakallı dede? Senin rüyamda ne işin var?

AKSAKALLI DEDE: Mustafa sen tam bir hayvansın! Lan kalk bana bira getir. Sana Semiha'ya açılma konusunda tüyolar vereceğim

MUSTAFA: Ama rüya ortamındayız? Birayı nereden bulacağım ben?

AKSAKALLI DEDE: Çok konuşma zibidi! Neyse şimdi kulaklarını aç ve beni dinle! Ümrandan uzak dur! O seni paçandan aşağıya almak istiyor. Semiha meselesine gelince, Odunlaşma, nazik ol, sevdiği çiçeği öğren, şiir yaz, birde hediye al! Hatunlar böyle şeylere hayır diyemez!

MUSTAFA: (Sevinçle) Peki, tamam aksakallı dede.

AKSAKALLI DEDE: Ben şimdi gidiyorum Mustafa! Diğer rüyalarında buluşmak üzere hadi eyvallah...

HİKAYECİ ŞAMAN:

Ertesi sabah Mustafa gitmiş öğrenmiş Semiha'nın hangi çiçeklerden hoşlandığını,
Kasımpatı, gül, papatya...
Akşamına hemen gitmiş şiirini, çiçeğini, hediyesini almış.
Dershanenin yolunu tutmuş...

3.Bölüm:

(Dekor; dersane ortamı, sıralar, sandalyeler, kalemler masanın üstünde, kitaplar ve testler masanın üstünde, tahta, öğretmen kürsüsü. Teneffüştür.)

MUSTAFA: Semiha, bana iki dakikanı ayırabilir misin?

SEMİHA: Tamam.

(Mustafa sıranın altından hazırladığı hediyeleri alır.)

MUSTAFA: Semiha, öncelikle sana aldığım hediyeleri vermek isterim. (Çiçeği uzatır.)

SEMİHA: Teşekkür ederim. Ama anlayamadım bu çiçek neyin nesi?

MUSTAFA: Çiçeğe iliştiirmiş olduğum şiiri oku ne demek istediğimi anlarsın zaten.

(Semiha şiiri açar ve okumaya başlar, şiirden etkilenir.)

MUSTAFA: Ben senin gözlerine vuruldum! Seni seviyorum Semiha.

SEMİHA: Ya kusura bakma Mustafa, ben böyle flört işlerine karşıyım.

MUSTAFA: (Üzgün, cebinden aldığı kolyeyi çıkarır.) Senin güzelliğine güzellik katması için sana bu kolyeyi aldım sana yakışacaktır.

SEMİHA: Mustafacım, ben dediğim gibi hediyelerini kabul edemem böyle şeylere karşıyım dedim. Lütfen ısrar etme.

MUSTAFA: Ama Semiha...

SEMİHA: (Sinirlenir.) Eh yeter be! Sana olmaz dedik ya niye ısrar ediyorsun! (Çiçekleri alır Mustafa'nın kafasına geçirir.) Sanırım ne delmek istediğimi anlattım herhalde... (Sınıfa girer.)

MUSTAFA: Bu kız beni seviyor bana aşık. E ne demişler büyük aşklar nefretle başlarmış hehehehe... (Sınıfa girer.)

HİKAYECİ ŞAMAN:

Mustafa saf bir insan olduğunu da ekleyelim.

Ama Semiha istemiyor.

Acilen Mustafa önünü görmeli.

Yoksa görmeyecek mi ?

Bakalım hep beraber izleyelim...

(Mustafa gider. Mustafa evine gelir, dekor; kilim, çalışma masası, bilgisayar ve bilgisayar masası, yatak, komedin.)

MUSTAFA: Oğuz'u aramalıyım. Bakalım Oğuz bana ne diyecek? (Telefonla arama yapar.)

OĞUZ: Buyurun ?

MUSTAFA: Kardeşim nasılsın?

OĞUZ: Oooo Mustafa Bey? Nasılsınız?

MUSTAFA: İyidir kanka sen nasılsın?

OĞUZ: Bende iyim koçum? Ne yaptın manitacılık işlerini?

MUSTAFA: Ya kanka dediğin gibi yaptım hatta rüyamda aksakallı dede bile birkaç taktik verdi onu da yaptım. Gene de tutmadı.

OĞUZ: Oğlum! Formasyonunu değiştir. 4-4-2 den 5-4-1 oyna koçum!

MUSTAFA: Kanka nasıl yapacağım? Formasyonumu?

OĞUZ: Kanka Gülşah ile görüş, o sana yardımcı olur. Koçum.

MUSTAFA: Peki tamam kanka. Yani diyorsun ki kaleyi içten fetih et.

OĞUZ: Aynen koçum. Çok doğru anlamışsın...

MUSTAFA: Ben ne diyeyim? Gülşah'a?

OĞUZ: Koçum, Gülşah'a diyeceksin ki! Gülşah ben Semiha'dan hoşlanıyorum. Bana bu konu hakkında yardımcı olabilirsen sevinirim diyeceksin! Anladın mı koçum!

MUSTAFA: Anladım kanka çok sağol.

OĞUZ: Bunun kankisi felan varmı ?

MUSTAFA: Var kanka. Neden sordun?

OĞUZ: Dikkatli ol kanka çünkü bazı durumlarda sevdiğin kıza yanaşmaya çalışırken yanında da promosyon usulü kankisini de verirler dikkat aman ha!

MUSTAFA: Tamam kanka anladım çok sağol. Şimdi ben kapatıyorum sonra görüşürüz tamam mı?

OĞUZ: Tamam koçum! Sonra görüşürüz. Kendine iyi bak.

MUSTAFA: Eyvallah kanka sağ olası.

(Rüya halinde: dekor; sisli bulutlu beyaz bir ortam. Elinde bira Şişesi ile ak sakallı dede gelir.)

MUSTAFA: Ak sakallı dede? Bu ne hal?

AKSAKALLI DEDE: (SerhoŐ bir halde)Kafam yerinde alaturka oldum oynamadan duramam! Kafam. hm ne var lan zibidi?

MUSTAFA: Aksakallı dede ben seni bu halde görmeye alıŐık değilim ya!

AKSAKALLI DEDE: Çok konuşma hergele! Şimdi ne yaptın anlat bana?

MUSTAFA: Ne yapayım dede gezdim tozdum dolaŐtım eğlendim çalıştım.

AKSAKALLI DEDE: Onu demiyorum lan zibidi! (Bağırır.) Kız işini ne yaptın hıyar!

MUSTAFA: Dede dediğin gibi sevdiği Őeyleri öğrendim. Çiçekleri aldım Şiiri yazdım hediye aldım verdim. Ama ieği kafama geçirdi. Birde bağırdı. Galiba beni seviyor.

AKSAKALLI DEDE: Mustafa sen tam bir hayvansın! Ulan armut. Kız istememiŐ seni sen bana rakı getir hemen halledeyim işini diyorum oğlum sana!

MUSTAFA: Ama aksakallı dede rüya ortamındayız nasıl getireyim sana rakıyı ya?

AKSAKALLI DEDE: Siktir git lan zibidi herif yr!

HİKAYECİ ŞAMAN:

Mustafa uyandığı gibi hemen Semiha'nın kankilerinden Gülşah ile görüŐmüŐ.
Mustafa önünü görmeye başlamış

MUSTAFA: Lan hikayeci Őamanmısın Őımarmısın sana ne lan ayarlarım ayarlamam kıızı senin yüzünden oluyor her Şey zaten!

HİKAYECİ ŞAMAN:

Mustafa, Mustafa, Mustafa.
Topu inŐata kaçan Mustafa
AŞk nedir bilmezsin bana gelir atarsın
Devam et lan oynamaya
Hadi len!

MUSTAFA: Hadi len!

(Dekor; dersane ortamı, sıralar, sandalyeler, kalemler masanın üstünde, kitaplar ve testler masanın üstünde, tahta, öğretmen kürsüsü. Teneffüştür.)

MUSTAFA: Gülşah bana bi beş dakikanı ayırabilirmisin?

GÜLŞAH: Tabi Mustafa? Hayırdır? Ne oldu?

MUSTAFA: Gülşah anlasan, anlasan sen anlarsın benim halimden.

GÜLŞAH: Hayırdır Mustafa?

MUSTAFA: Ya Gülşah ben Semiha'yı seviyorum, ona açıldım ama bana karşılık vermedi. O da yetmedi. Çiçekleri kafama geçirdi.

GÜLŞAH: Sorun bu mu? Dostum. Ben senin işini hallederim merak etme!

MUSTAFA: Onsuz yapamam ben Gülşah.

GÜLŞAH: Dostum ikna etmeye çalışacağım ama kabul eder mi etmez mi bilemem?

MUSTAFA: (**Sevinir.**) Çok teşekkür ederim. Gülşah.

GÜLŞAH: Rica ederim.

HİKAYECİ ŞAMAN:

Gülşah anlatmış gitmiş bahsetmiş durumu Semiha'ya
Semiha önce kabul etmemiş sonra ikna etmiş.
Semiha Mustafa'ya aşık olmaya başlamış
Ama aralarında bi kara kedi girmiş.
Gülşah dayanamamış ve Ümrana'da durumu bahsetmiş
Ümran Semiha'nın sevincini kiskanıyormuş
Mustafa'nın işi çok zor...

(Bilgiç dedenin balkonu; yere oturmaktadırlar.)

MUSTAFA: Bilgiç dede, ben bugün buğday saçlı kız hakkında önemli şeyler kat ettim.

BİLGİÇ DEDE: Anlat torun! Neler oldu.

MUSTAFA: Bilgiç dede, önce gittim kıza açıldım. Sonra kafama çiçek yedim. Sonrada hehe. Kankisi ile görüştüm. O da kızla konuşacakmış kesin oldu benim iş dede...

BİLGİÇ DEDE: Torun ahh (**Ayağa kalkar.**) Hayatta iki şeyden korkacaksın! Bir, arkadaşlarının güvenilir mi olduğuna, ikicisi ise aşka çünkü bu ikisi seni klozete atar üzerine sifonu çeker. Aman ha torun!

MUSTAFA: Bilgiç dede meraklanma bunun kankisi güvenilir bir insandır.

BİLGİÇ DEDE: Fazla güvenme torun! Sana bir hikaye anlatayım da dinle! Günlerden bir gün uzak bir ülkenin kralı varmış. Bu kral o kadar insanlara güveniyormuş ki kimse düşman değilmiş ona göre... Bir gün o krallığa düşman olan başka bir krallık var oluvermiş. O kralın işlerine karışmış. Saraya casus ve suykastçi sokmuş. O kralı öldürme emrini verdirmiş. O kralda maalesef ölmüş. Şimdi ne demek istediğimi anladın mı? Torun.

MUSTAFA: Anladım dede. Çok iyi anladım. Meraklanma ben kral gibi saf ve salak değilim hehehe...

BİLGİÇ DEDE: Gene dikkatli ol torun!

MUSTAFA: (**Kalkar.**) Ben gideyim artık dede. Sonra gene görüşürüz.

BİLGİÇ DEDE: Tamam torun. Hadi eyvallah...

HİKAYECİ SAMAN:

Ayrılmış bilgiç dede'nin yanından,
Düşünmeye başlamış derin, derin
Aklında sadece tek isim.
Semiha...

4. Bölüm:

(Dekor; dersane ortamı, sıralar, sandalyeler, kalemler masanın üstünde, silgiler masanın üstünde, deneme sınavına hazırlık. Mustafa orta sıranın önünde Raziye ile oturmaktadır. Telefonunda kulaklık takılıdır.)

HİKAYECİ ŞAMAN:

Dershanede işler karışmış,
Mustafa'nın arkadaşı Engin başka bir sınıftan olan bir kızı sevmiş.
Kız onu reddetmiş.
Silahla gelmiş kızı da kendini de vurmuş
Herkes korkmuş
Mustafa ile Semiha birbirlerini seviyormuş.
Bir sorun varmış.
Semiha Mustafa gibi safmış.
Mustafa ise Semiha'yı gönlünün sultanı olması için bekliyormuş.
Oğuz'un ise Gülşah tan haberi varmış.

(Saffet Bey sınıfa girer, elinde denemeler ve optik kağıtları vardır.)

SAFFET BEY: Arkadaşlar, bugün deneme sınavı olacağız. Biliyorsunuz ki geçen hafta olanlardan sizin moraliniz kırılmasın. Şimdi denemeleri ve optikleri dağıtacağım. Süreniz üç saat.

(Mustafa'nın telefonu çalar, kısık sesler konuşur.)

MUSTAFA: Alo?

OĞUZ: Koçum nasılsın?

MUSTAFA: Teşekkür ederim kanka sen nasılsın?

OĞUZ: Bildiğin gibi koçum. Bu aralar biraz tehdit telefonları almaktayım.

MUSTAFA: Hadi ya.

OĞUZ: Valla. Sen onu bunu boş ver de ne yaptın hatun işini koçum.

MUSTAFA: Kardeşim dediğin gibi hallettim Gülşah bitirdi işi atık Semiha ile çıkıyorum hehehe.

OĞUZ: Yapma ya. Sevindim valla.

MUSTAFA: Bu arada kanka Gülsüm diye bir kız arkadaşım var o da üç dört gün sonra gelecek istersen sende gel onunla tanıştırayım.

OĞUZ: İyi olur koçum. Ne zamandır. Çıldırıktayım. Öhöm. Yani aşk aramaktan. Biliyorsun işimiz başımızdan aşkın.

MUSTAFA: Bilmez miyim kanka.

(Raziye denemeye başlamıştır. Birden dikkati dağılır. Mustafa'yı uyarır.)

RAZİYE: Mustafa. Kapat şu telefonu ya! Car car car bune ya!

OĞUZ: O kim lan?

MUSTAFA: Kanka kusura bakma kapatmak zorundayım deneme sınavındayım da.

OĞUZ: Önemli değil kanka sonra görüşürüz o zaman hadi eyvallah.

(Telefonu kapatırlar.)

SAFFET BEY: Arkadaşlar, yarın hep beraber pikniğe gideceğiz ona göre kendinizi hazırlayın.

(Dershane biter herkes hazırlanırken.)

SEMİHA: Kafana çiçeği geçirdiğim için özür dilerim beni affedebilecek misin canım?

MUSTAFA: Semiha tatlım, ben sana aşığım biliyorsun. Gözlerinin uğruna yakarım dünyaları bilesin!

SEMİHA: (Gülümser .) Aşkım seni çok seviyorum.

MUSTAFA: Bende seni çok çok çok çok seviyorum.

(Mustafa ile Semiha dershaneden çıkacakken.)

SEMİHA'NIN BABASI: Lan zibidi herif! Çekil kızımın yanından. Ümrânın dedikleri doğruymuş demek. O kızın peşini bırak lan!

SEMİHA: Baba lütfen yapma bildiğin gibi değil.

SEMİHA'NIN BABASI: Bilmeme gerek yok. Görünen köy kılavuz istemez. Sende yürü asabımı bozma!

(Mustafa ortamdan kaçır, Semiha babası ile gitmektedir.)

HİKAYECİ ŞAMAN:

Gülşah durumu Semiha'ya anlatmışken Ümrân'a da anlattığını belirtmiştik.
Ümrânında Semiha'yı kıskandığını da anlatmıştik.
Ümrân, Semihanın babasına durumu anlatmış.
Ama Semiha'nın durumdan haberi yokmuş.
Hiçbir zamanda bilmemiş...

(Ertesi sabah, Dekor; Otobüs içidir.)

SAFFET BEY: Herkes tamam mı?

OTOBÜS SOFÖRÜ: (ağzın da sigara ile.) Saffet bey gidelim o zaman herkes bindiyse.

SAFFET BEY: Tamam kaptan. Gidebiliriz.

(Yola çıkarlar, Mustafa, Semiha ile oturmaktadır. Otobüs'ün benzini bitmek üzeredir.)

SAFFET BEY: Şoför bey, benzin mi? Bitiyor.

OTOBÜS SOFÖRÜ: Çok biliyorsan kullan! Hayret bir şey ya! Lan otobüstekiler inin lan aşağıya itin otobüsü lan! Elli saattir arabayı kullanıyorum beynim piç gibi olduğu amına koyayım inin lan! Şerefsizler!

SEMİHA: (Mustafa ile konuşmaktadır.) Aşkım sen bu otobüsü tek başına itersin biliyormusun ?

MUSTAFA: Aşkım ben herkül gibi adamım tek başıma kaldırım otobüsü.

SEMİHA: hehehe

OTOBÜS SOFÖRÜ: (Dikiz aynasından arkaya bakar.) Lan çifte kumrular ayrılın lan otobüsümde bi de sevişseydiniz. Hayret bir şey İnin lan aşağıya geldik.

(Otobüs piknik yerine gelmiş, dekor; piknik alanı. Semiha ile Mustafa ağaçlık altında oturmaktadır.)

SEMİHA: Aşkım benim gözlerimle senin gözlerin aynı. Çocuklarımız olursa bizim gözlerimizde olur mu?

MUSTAFA: Bebeğim olmaz mı? Ama benim isteğim senin gibi güzeller güzeli prenses bir kızımız olsun.

SEMİHA: Aşkım ya ben seni yerim şirin pandam benim. (Gülümser)

MUSTAFA: Tabi şimdi okul işlerimiz var ondan sonra askerlik. Kaderimizde ne olacak bilemiyoruz ki...

SEMİHA: Aşkım, bebeğim ben seni beklerim merak etme. Sensiz olmaz bu hayatta asla.

(Birbirlerine yaklaşırlar, öpüşürler. Mustafa'nın dudağında ruj izi kalır.)

HİKAYECİ ŞAMAN:

Mustafa ermiş muradına.
Ümran kıskanıyormuş Semiha'yı.
Herkes burada hikayenin bittiğini sanır.
Ama hikaye burada bitmez.
Demiştik Ümran Semiha'nın mutluluğunu kıskanıyormuş...

5. Bölüm:

(Dekor; kilim, çalışma masası, bilgisayar ve bilgisayar masası, yatak, komedin.)

HİKAYECİ ŞAMAN:

Her şey çok güzel gidiyordu Mustafa'ya göre.
Ama bu mutluluk çok uzun sürmeyecek.
Ümran Semiha'nın mutluluğu ile Mustafa'nın mutluluğunu kıskanıyor.

(Mustafa'nın telefonu çalar.)

MUSTAFA: Alo ?

ÜMRAN: Mustafa sen misin?

MUSTAFA: Benim. Siz kimsiniz?

ÜMRAN: Sen ne yapmaya çalışıyorsun! Semiha benim sekiz yıllık arkadaşım.
Sen ne hakla Semiha ile çıkarsın ne yapmaya niyetin var senin?

MUSTAFA: Ümran! (**Bağırır** .) Beni delirtme! Sen ne hakla kafa tutarsın bana,
ayrıca sen Semiha'nın avukatı mısın? Ne cüretle beni ararsın?

ÜMRAN: Sen benim arkadaşım ile çıkamazsın tamamı? Derhal ayrılacaksın yoksa
sonu çok kötü olur!

MUSTAFA: Sen beni tehdit edemezsin! Ayrıca sana giren çıkan ne?

(Mustafa, telefonu Ümranın suratına kapatır. Oğuzu arar.)

MUSTAFA: Kardeşim nasılsın ?

OĞUZ: İyidir koçum sende ne var ne yok ?

MUSTAFA: Biraz kötü kanka.

OĞUZ: Ne oldu lan?

MUSTAFA: Sorma ya. Ümran aradı, bana sayıp dökmeye başladı. Belli ki Semiha
dan beni uzaklaştırmaya çalışıyor.

OĞUZ: Koçum, ben bir hafta sonra oradayım. Eğer ki senin iş sarp sararsa ben
Semiha ile konuşurum meraklanma şimdi kapatmalıyım geldiğimde ayrıntılı
şekilde konuşuruz tamamı ?

MUSTAFA: Tamam kanka görüşürüz.

(Telefonu kapatır. Rüya halinde: dekor; sisli bulutlu beyaz bir ortam. Elinde
bira şişesi ile ak sakallı dede gelir.)

MUSTAFA: Aksakallı dede neredesin ?

(Aksakallı dede, başucunda şarap şişesi, sızmış bir halde yerde yatar.)

MUSTAFA: Aksakallı dede kalk.

AKSAKALLI DEDE: Kim lan o ? Lan hayvan Mustafa sen mi geldin?

MUSTAFA: Evet aksakallı dede ben geldim.

AKSAKALLI DEDE: (Yarı uykulu durumda.) Eee? Ne yaptın manita işini?

MUSTAFA: Dede sorma ya. Tam oldu çıkıyoruz derken. Ümran devreye girdi işler altüst oldu. Şimdi ben ne yapmalıyım?

AKSAKALLI DEDE: Lan zibidi Mustafa! Şimdi kulaklarını aç beni iyi dinle. Kankin olacak o Gülsüm karısına söyle buraya gelsin! Ona durumu anlat. Bir daha da benim yanıma gelme! Yeter be! Eli boş geliyorsun. Ben alemlere akacam şimdi defol uyuya cam ben.

MUSTAFA: Teşekkür ederim aksakallı dede çok sağol.

AKSAKALLI DEDE: Afiyet olsun.

HİKAYECİ ŞAMAN:

Sabah olmuş, Mustafa uyandıgı gibi Gülsümü aramış.
Amacı belli Semiha'yı tekrar elde etmek istiyormuş.
Sevmek ya da sevim.
Mustafa veya Semiha...
Ümran anlatmış konuştuklarını Semiha ya
Semiha'nın da tavrı değişmiş.

(Dershane kantini, oturaklar, masalar, pencereler açıktır.)

(Gülsüm masada oturmakta karşısında ise Mustafa.)

MUSTAFA: Dershaneyi bulabildin iyi güzel ya.

GÜLSÜM: Buldum hacı. Ee anlat bakalım nedir bu mesele?

MUSTAFA: Ya sorma kanki ya. Semiha adında sevdiğim bir kız var. Ama şimdi beni sevmiyor.

GÜLSÜM: Hacı, anlıyorum. Kesin onun kankisi aranı bozdu bunda adım kadar eminim hacı.

MUSTAFA: Nereden anladın kanki?

GÜLSÜM: Anlamama gerek yok olay bariz açık ve net. Senin mutluluğunu kıskanmış. Hacı Semiha'yı sana tekrar bağliyalirim.

MUSTAFA: Kanki lütfen. Ben onsuz yaşayamam...

(Semiha, Ümran, Gülşah kantine gelir O sırada dışardan korna sesi gelir. Siyah bir araba, arabadan takım elbiseli, iki koruma ile Oğuz iner. Camdan Mustafa Oğuz'u karşılar. Oğuz kantine çıkar.)

MUSTAFA: Kardeşim hoş geldin sonunda geldin. Şükür kavuşturana (sarılır.)

OĞUZ: Of be koçum be özlemişim seni. Bakayım sana. Biraz kilomu aldın ne. (Mustafa, Gülsüm, Oğuz gülüşürler.)

MUSTAFA: Tanıştırayım. Bu Gülsüm. Benim ortaokuldan kankim.

OĞUZ: Memnun oldum hanımefendi. (Kızın elini öper.)

GÜLSÜM: O sefer bana ait beyefendi.

(Ümran, Semiha, Gülşah ayrı bir masaya otururlar.)

MUSTAFA: İşte o Gülsüm, Ümran.

GÜLSÜM: Meraklanma ben şimdi halledecem.

(Gülsüm Ümranın yanına gider. Tartışır, sonrada kavga ederler, Semiha korkar Mustafa'nın yanına oturur. Gülşah Gülsüm ile Ümrani ayırmaya çalışır.)

OĞUZ: Semiha sen misin? Güzel bayan?

SEMİHA: Evet?

OĞUZ: Semiha. Bak kızım. Ben Mustafa'yı çok iyi bilirim. Bizim yediğimiz ve yemediğimiz ayrı gitmemiştir. O yüzden şanslısın. Bu çocuk karşılıksız sever. Sen sadece sevildiğinin kıymetini anla. Ne demek istediğimi bir düşün...

HİKAYECİ ŞAMAN:

Gülsüm Ümranın gözüne yumruk atmış.
Ümranın gözü morarmış
Ümran ağlayarak dershane çıkış.
Çıkışta, Oğuz düşman olan bir grup mafya dershane çıkışına pusu kurmuş.
Ümrani Oğuzun kız arkadaşı zannetmişler.
Kanaşlinkoflarla iki el ateş edip Ümrani öldürmüşler...
Gülşah, Semiha, Mustafa, Oğuz, Gülsüm camdan bakmışlar.
Dershane herkes camdan bakmış.
Birde ne görsünler. Ümran kanlar içinde yerde.
Hemen ambulans çağrılmış.
Hasta haneye götürülmüş.
Hastanede Ümran ölmüş...

(Mahmut kantine ıkmiş.)

MAHMUT: Mustafa. Neredesin kanka,

MUSTAFA: Mahmut buradayım kanka (İşaret eder.)

MAHMUT: Müsait değilsen sonra konuşalım deneme sınavı sonuçları aıklamışta kanka.

MUSTAFA: Sonra bakarız kanka, öncelikle tanıştırayım, Gülsüm, Oğuz arkadaşlarım.

MAHMUT: Memnun oldum Benim adımda Mahmut.

MUSTAFA: Arkadaşlar, dershaneden çıkışta Bilgiç dedem gidelim.

(Oğuz, Mahmut, Gülsüm, kabul ederler.)

SEMİHA: Mustafa ben gelemem kusura bakma.

MUSTAFA: Tamam Semiha, sen Oğuz'un dediklerini düşün.

SEMİHA: Tamam...

(Mustafa, Gülsüm, Oğuz, Mahmut bilgiç dedenin evine gelirler, balkonda masada oturmaktadırlar.)

BİLGİÇ DEDE: Torun, neler yapıyorsun? Arkadaşların kimler?

MUSTAFA: Arkadaşım Mahmut'u biliyorsun. Oğuz, ilkokuldan çok samimi olduğum arkadaşım, can dostum. Gülsüm, benim ortaokuldan arkadaşım ama kankim.

BİLGİÇ DEDE: Memnun oldum gençler.

OğUZ: Bende memnun oldum Bilgiç dede.

GÜLSÜM: Bende.

BİLGİÇ DEDE: Anlat bakalım torun, neler yaptın?

MUSTAFA: Dede, tam her şey yolunda giderken senin dediğin söz ıktı. Kankisi kızın aramı bozdu. Ama şimdi nalları dikti eşek cennetine gitti hehehe...

BİLGİÇ DEDE: Ne yaptın torun sen? Nasıl oldu bu iş?

OğUZ: Benim yüzümden bilgiç dede, ben mafya babasıyım da. Bana düşman olan bir mafya pusu kurmuş galiba.

BİLGİÇ DEDE: Oğuz Mustafa'nın başına bir iş gelirse?

OĞUZ: Meraklanma bilgiç dede Mustafa'nın canı benim canımdır.

MUSTAFA: Son hadde kadar güvenim sonsuz dede.

MAHMUT: Millet sıkıldım ya içim karadı hadi kalkalım.

GÜLSÜM: Daha yeni geldik Mahmut. Oturuyoruz.

(Bilgiç dede yemek hazırlar, yemekler yenir. Saat geç olur, ortamdan ayrılırlar.)

6. Bölüm:

(Dekor; dar sokaktır. Sokakta Mustafa geçmektedir.)

HİKAYECİ ŞAMAN:

Ümran ölünce Ümranın ailesi durumu öğrenmiş.
Ümranın ailesi Kastamonu'nun aşiretinden Brus Leeler miş.
Ümranın ölmesini Mustafa'ya bağlamışlar.
Bu durumu da Semiha'nın babasına anlatmışlar.
Semiha da öğrenmiş.
Hemen silahlar alınmış Mustafa'nın gideceği yola pusu kurmuşlar.
Saklanmışlar duvar arkalarına...

(Mustafa kulağında kulaklık rahat bir şekilde yürümektedir. Elinde kanaşlıkoflu dört kişi gelir ikisi Mustafa'nın arkasına, ikisi de önünde belirir. Silahların hedefinde Mustafa vardır Semiha koşarak duruma müdahale etmeye çalışır.)

SEMİHA: Durun! Her şeyi öğrendim Mustafa'nın hiçbir suçu yok. Biz birbirimizi seviyoruz. Durum lütfen!

MUSTAFA: Semiha git! Ölmeni istemiyorum aşkım kaç!

SEMİHA: Seni bırakmam Mustafa anlıyormusun bırakmam bizim geleceğimiz var. (Mustafa'nın önüne geçer .) Mustafa'yı öldürmek istiyorsanız ilk başta beni öldüreceksiniz...

(Önde duran silahlı adamlar ateş ederler iki kurşun Semiha'nın kalbine ikisi de omzuna saplanır.)

MUSTAFA: (Semiha eline yığılır. Onu tutar. Yere yatırır. Yaralarını tutar. Eli kanlıdır. Bağırır.) Hayır. Katiller. Semiha konuş benimle aşkım lütfen konuş benimle aşkım ne olur.

SEMİHA : (Kısık ve kesik kesik bir ses tonu ile.) Seni seviyorum Mustafa (Ölür.)

MUSTAFA: (Bağırır.) Semihaaaaa hayır. (Ağlar. Ayağa kalkar. Kalktığıında önden iki kişi kalbine ve başına ateş eder. Arkadan iki kişi ise sırtını hedef alır. Yavaş yavaş yere yığılır. Mustafa da ölür.)

HİKAYECİ ŞAMAN:

Mustafa, Mustafa, Mustafa...
Aşkın ne hale getirdi seni abe Mustafa.
Kurşunları yedin.
hastaneye kaldırıldın yoğun bakımdasın.
Semiha öldü Mustafa.
Gene yalnızsın.
Öl be Mustafa yaşamak sana haram...

(Dekor; Hastane ortamı, Yoğun bakım. Camdan bilgiç dede, Gülsüm, Oğuz, Raziye, Saffet Bey, Mahmut, Semiha'nın babası, Gülşah bakmaktadırlar.)

HİKAYECİ ŞAMAN:

Polisler sormuş olayın nasıl olduğunu.
Oğuz anlatmış durumu.
Sonra Gülsüm Gülşah'ı sıkıştırmış
Gülşah pişman bir şekilde ağlamış.
Durumu anlatmış Oğuz'a Gülşah.
Oğuz hemen adamlarını toplamış,
Brusleeleri öldürmüştü.
Polise teslim olmuş.
Oğuzla Gülsüm arasında bir aşk doğmuş...

BİLGİÇ DEDE: Ah be torun ah! Sözümü dinlemedin. Aşk yalandır. Torun aşk yalan.

MAHMUT: Kankam düzel lütfen sana ihtiyacı var sınıfın kalk hadi koçum ha gayret.

RAZİYE: (Ağlar.) Mustafa çok pişmanım keşke sana kapat telefonu demeseydim

SAFFET BEY: Hadi koçum Mustafa kalk ne olur...

SEMİHANIN BABASI: Mustafa beni affet ne olur. Kızım öldü. Ama seni kaybedemem kızımdan sen yadigar kaldın bana hadi yiğidim hadi aslanım kalk (Ağlar.)

GÜLŞAH: Çok pişmanım dostum kalk hadi (Ağlar.)

(Rüya halinde: dekor; sisli bulutlu beyaz bir ortam. Elinde bastonu ile ak sakallı dede gelir.)

MUSTAFA: Çok karanlık ortam. Ne oldu bana? Başım çok kötü ağrıyor. Sanki üzerimden tır geçmiş gibi...

AKSAKALLI DEDE: (Bastonunu yere vurur.) Mustafa lan zibidi. Gene mi sen? Ne oldu yaralandın mı?

MUSTAFA: Aksakallı dede bana yardım et.

AKSAKALLI DEDE: Yardım edemeyeceğim Mustafa kusura bakma. Yaşasan bile normal bir insan gibi olamayacaksın.

(Birden Yunana Flanks Askeri ortaya çıkar. Elindeki mızrağı aksakallı dedeye doğru atar. Aksakallı dede ölür.)

YUNAN FLANKS ASKERİ: Mustafa! Aşık olmayacaktın! Sevmeyecektin. Sana çoğu kez uyarmaya çalıştım. Bilgiç deden seni uyardı. Önüne engeller çıkardım gene akıllanmadın. Ama her şey buraya kadar. Hoşça kal gittiğin yerde benden selam ilet hahahaha! (Elindeki mızrağı alır Mustafa'ya atar. Mustafa'nın kalbine gelir Mustafa rüya halinde ölürken. Gerçek hayatta makineye bağlıdır. Birden makine ölüm düdüğünü çalar. Mustafa'nın dostları hep birlikte ağlar.)

HİKAYECİ ŞAMAN:

Her şeyi anlattık her şeyi bildiniz.
Mustafa karakteri siz olabilirsiniz.
Aşık olduğunuzda dikkatli olun.
Siz de Brusleeler gibi bir aile ile karşılaşmayın.
Zira sevgi tektir. Aşk tektir.
Kalbin sultanı tektir.
Aşk bu ota da konar boka da deyip zamana bırakmayın.
Önünüzde kaçırabileceğiniz çok şey olabilir
Size gelen teklifleri reddetmeyin.
Sevgiyi gelecek gibi görün.
Ona saygı duyun.
"Bu gece barda gönlüm hovarda çalsın sazlar oynasın kızlar." Demeyin.
Aşka tutunun.
Sevin
Sevin.
Öpün,
Sarılın
Onun kıymetini bilin.
O sevgi sizin içinizde...

SON...

A.İstemihan ÇETİNKAYA

(0537) 764 17 06